

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XLVIII. — Izdan in razposlan dne 10. septembra 1872.

133.

Dopustnica od 10. avgusta 1872,

za delo in rabo lokomotivne železnice s porabo zobatega kolesa (zobatnika) od Nussdorfa na planoto hriba Kahlenberg.

Na podlogi najvišje pooblastitve podeljujem banki „Unionbank“ slovôči z gospodoma Viktorjem vitezem Ofenheim in Dr. Jožefom vitezom Winiwarter dopustilo za delo in rabo lokomotivne železnice s porabo zobatnika od Nussdorfa na planoto hriba Kahlenberg pri Josefsdorfu na štirideset let pod temi le uveti:

I.

Koncesionarji imajo dolžnost, železnico popolnoma, kakor zahteva umetnost, narediti in krétanje ji urediti po črtežih, ki jih potrdi trgovinsko ministerstvo.

Ako bi se koncesionarjem zdelo dobro, črteže kjekod izpremeniti, treba bode za tako izpremembo odobrenja trgovinskega ministerstva.

Koncesionarji so dolžni, pri delanji ne samo držati se veljavnih občnih stavbenih in policijskih propisov, temuč tudi pokoriti se na vsako stran vsem zaukazom trgovinskega ministerstva glede dela samega, glede krétanja in njegovega vodstva, kateri bi se po izhodu političnega ogleda ali tudi pozneje v interesu javnega občenja in občne varnosti zdeli potrebni.

Koncesionarji imajo dolžnost samo eno kolejo napraviti, a smejo vsak čas, kakor sprevidijo, železnici še drugo kolejo narediti.

Vsi predmeti spodnjega dela in vse umeteljne stavbe treba precej dokončno narediti iz železa in kamenja.

II.

Koncesionarji imajo dolžnost, dokler se cesta dela, narediti, kar je treba, da se občenje po obstoječih potih in občilih ne ustavi, in da se zemljišča in poslopja ne poškodujejo.

III.

Koncesionarji so dolžni, delo te železnice v šestih mesecih, šteječ od današnjega dneva, začeti in v enem letu po tem dokončati ter dodelano železnico izročiti javni službi, ker bi se sicer smatralo, da je ta dopustnica minila.

Dolžnost krétanja ali vožnje po ti železnici velja samo za čas od 15. aprila do 15. oktobra in za napravo enega vlaka navzgor in enega vlaka navzdol vsak dan.

Ali koncesionarjem je na voljo, kakor vsakokratna potreba nanese in kolikor zmore železnica, število vlakov, ki vsak dan po voznem črteži gori in doli pojdejo, pomnožiti in tudi posebne vlake napraviti.

Trgovinskemu ministerstvu bode naznanjati začetek in konec krétanja; vozni črteži naj se predlagajo trgovinskemu ministerstvu ter naj se javno razglašajo.

IV.

Krétanje po železnici se sme stoprv začeti, ko je trgovinsko ministerstvo to dovolilo, pregledavši železnico z ozirom na popolno varnost njene porabe, in preskušavši jo po vseh njenih delih.

Tudi po tem, ko se je krétanje že začelo, sme vlada vsak čas ukazati, da se železnica tako preišče in pregleda.

Ako bi se nedostatki, katere je vlada vsled take preiskave ukazala odstraniti, ne odpravili brž, pridržava se vladi pravica, napraviti, česar je treba, ob trošku koncesionarjev, kakor se ji dobro zdí, in morebiti tudi krétanje ustaviti.

V.

Koncesionarji imajo dolžnost:

- a) Pisemsko pošto in poštne postavljenice, kateri bi jo utegnili spremljati, z dolžnimi (2) vlaki, in tako tudi nadzorne organe c. kr. glavnega nadzorstva in policijske varnostne organe v službi z vsemi vlaki, kar jih hodi po voznem črteži, zastonj voziti;
- b) poleg železnice elektro-magnetični telegraf krétnim nameram ali sama napeti ali to upravi državnih telegrafov prepustiti ter povrniti ji dotične troške.

Državni upravi se pridržuje pravica, ob stoječih kolih žice državnega telegrafa po potrebi napenjati; ali tudi krétanju služeci telegraf se sme porabiti za odpravo državnih in privatnih poslanic (depeš).

S posebnim dogovorom med upravo državnih telegrafov in koncesionarji se ustanové tanja določila o napravi in vzdrževanju krétnega telegrafa in o porabi istega za druge nego krétné namembe.

VI.

Koncesionarjem se dopušča, pobirati te-le maksimalne tarife:

a) Pri ljudéh:

za navzgorno vožnjo od osebe	1 gl. — kr.
„ navzdolno „ „ „	— „ 70 „

Od otrok izpod dveh let, ki se drže v naročji, ne plačuje se nič.

b) Pri stvaréh: kar imajo popotniki s seboj:

za navzgorno vožnjo od colnega centa 50 kr.,
 „ navzdolno „ „ „ „ 35 „

Pri tem se vsak zveženj izpod 50 funtov šteje za pol centa in vsak zveženj nad 50 funtov, vendar izpod centa, za cel cent.

Ako bi se blago po tej železnici vozilo,

naj se jemlje za navzgorno vožnjo od colnega centa k večjemu 25 kr.
 „ navzdolno „ „ „ „ „ 17¹/₂ „

Tarife in določila o sprejemu in odpravi ljudi in reči, o zavezi, ki izhaja od tod, in o času izročbe, treba položiti pred trgovinsko ministerstvo in javno razglasiti.

Gledé vozne cene ne gre nikomur pravica do posebne ugodnosti (olajšave).

VII.

O krétanji in železnični službi naj koncesionarji izdelajo in pred trgovinsko ministerstvo v odobrenje položé pravilnik o krétanji in razna navodila železnocestnim postavljenjem.

VIII.

Zaradi priglada pri tem podjetji postavi vlada komisarja, kateri bode tudi v slučaju, ako se napravi delničarska družba, imel pravico, hoditi v seje upravnega odbora in glavnih zborov, kolikorkrat se mu pozdí primerno, in ustavljati naredbe, katere bi državnemu interesu nasprotovale.

Za opravila s tem nadzorom združena bodo koncesionarji v državno blagajnico plačevali povprečno letno povračilo, kateremu trgovinsko ministerstvo določi vsoto.

IX.

Koncesionarjem se dalje daje dopustilo za gorsko železnico s porabo zobatnika od Dolnjega Döblinga in morebiti od Heiligenstadta mimo dobrane Krapfenwäldchen imenovane na planoto griča Kahlenberg s tem uvetom, da se pri pretresovanji nadrobnega osnutka ne pokažejo nikaki pomisleki zoper njegovo zvršitev.

Tanji uveti o delu in rabi te poteze bodo se pozneje ustanovili.

Banhans s. r.

134.

Dopustnica od 10. avgusta 1872,

za delo in rabo lokomotivne železnice s porabo kolesa zobatega (zobatnika) od St. Wolfganga na vrh hriba Schafberg imenovanega.

Na podlogi najvišje pooblastitve podeljujem Bertoldu Currant-u in Karlu Peusens-u dopustilo za delo in rabo lokomotivne železnice s porabo zobatnika od St. Wolfganga na vrh hriba Schafberg na štirideset let pod temi uveti:

1. Koncesionarja imata dolžnost, železnico popolnoma, kakor zahteva umetnost, narediti in krétanje ji urediti po črtežih, ki jih potrdi trgovinsko ministerstvo.

Ako bi se koncesionarjema zdelo dobro, črteže kjekod izpremeniti, treba bode za tako izpremembo odobrenja trgovinskega ministerstva.

Koncesionarja sta dolžna, pri delanji ne samo držati se veljavnih občnih stavbenih in policijskih propisov, temuč tudi pokoriti se na vsako stran vsem zaukazom trgovinskega ministerstva glede dela samega, gledé krétanja in njegovega vodstva, kateri bi se po izhodu političnega ogleda ali tudi pozneje v interesu javnega občenja in občne varnosti zdeli potrebni.

Koncesionarja imata dolžnost samo eno kolejo napraviti, a smeta vsak čas železnici še drugo kolejo narediti.

Vsi predmeti spodnjega dela in vse umeteljne stavbe treba precej dokončno narediti iz železa in kamenja.

2. Koncesionarja imata dolžnost, dokler se cesta dela, narediti, kar je treba, da se občenje po obstoječih potih in občilih ne ustavi, in da se zemljišča in poslopja ne poškodujejo.

3. Koncesionarja sta dolžna delo te železnice v devetih mesecih, štejóč od denšnjega dneva začeti in najpozneje do 1. junija 1874 dokončati ter dodelano železnico izročiti javni službi, ker bi se sicer smatralo, da je ta dopustnica minila.

Dolžnost krétanja ali vožnje po ti železnici veljá samo za letno dobo, v kateri potniki po gorah hodijo, in za napravo enega vlaka navzgor in enega vlaka navzdol vsak dan.

Ali koncesionarjema je na voljo, kakor vsakokratna potreba nanese in kolikor zmore železnica, število vlakov, ki vsak dan po voznem črteži gori in doli pojdejo, pomnožiti in tudi posebne vlake napraviti.

Trgovinskemu ministerstvu bode naznanjati začetek in konec kretanja; vozni črteži naj se predlagajo trgovinskemu ministerstvu ter naj se javno razglašajo.

4. Krétanje po železnici se sme stoprv začeti, ko je trgovinsko ministerstvo to dovolilo, pregledavši železnico z ozirom na popolno varnost njene porabe, in preskušavši jo po vseh njenih delih.

Tudi po tem, ko se je krétanje že začelo, sme vlada vsak čas ukazati, da se železnica tako preišče in pregleda.

Ako bi se nedostatki, katere je vlada vsled take preiskave ukazala odstraniti, ne odpravili brž, pridržava se vladi pravica, napraviti, česar je treba, ob trošku koncesionarjev, kakor se ji dobro zdí, in morebiti tudi krétanje ustaviti.

5. Koncesionarja imata dolžnost:

- a) Pisemsko pošto in poštne postavljenice, kateri bi jo utegnili spremljati, z dolžnimi (2) vlaki, in tako tudi nadzorne organe c. kr. glavnega nadzorstva in policijske varnostne organe v službi z vsemi vlaki, kar jih hodi po voznem črteži, zastonj voziti;
- b) poleg železnice elektro-magnetični telegraf krétnim nameram ali sama napeti ali to upravi državnih telegrafov prepustiti ter povrniti ji dotične troške.

Državni upravi se pridržuje pravica, ob stoječih kolih žice državnega telegrafa po potrebi napenjati; ali tudi krétanju služeči telegraf se sme porabiti za odpravo državnih in privatnih poslanic (depeš).

S posebnim dogovorom med upravo državnih telegrafov in koncesionarjema se ustanové tanja določila o napravi in vzdrževanju krétnega telegrafa in o porabi istega za druge nego krétné namembe.

6. Koncesionarjema se dopušča, pobirati te-le maksimalne tarife:

a) Pri ljudéh:

za navzgorno vožnjo		2 ¹ / ₂ gl. avstr. velj.,
„ navzdolno „		1 ¹ / ₂ „ „ „

Od otrok izpod dveh let, ki se držé v naročji, ne plačuje se nič.

b) Pri stvaréh, tako tistih, ki jih popotniki imajo s sabo, kakor tudi pri drugem blagu 50 kr. avstr. veljave od colnega centa.

Tarife in določila o sprejemu in odpravi ljudi in rečí, o zavezi, ki izhaja od tod, in o času izročbe, treba položiti pred trgovinsko ministerstvo in javno razglasiti.

Gledé vozne cene ne gre nikomur pravica do posebne ugodnosti (olajšave).

7. O krétanji in železnični službi naj koncesionarji izdelajo in pred trgovinsko ministerstvo v odobrenje položé pravilnik o kretanji in razna navodíla železnocestnim postavljenjem.

8. Zaradi priglada pri tem podjetji postavi vlada komisarja, kateri bode tudi v slučaji, ako se napravi delničarska družba, imel pravico, hoditi v seje upravnega odbora in glavnih zborov, kolikorkrat se mu pozdí primerno, in ustavljati naredbe, katere bi državnemu interesu nasprotovale.

Za opraviila s tem nadzorom združena bosta koncesionarja v državno blagajnico plačevala povprečno letno povračílo, kateremu trgovinsko ministerstvo določí vsoto.

Banhans s. r.

135.

Razglas ministerstva za bogočastje in uk od 25. avgusta 1872,

o osnovnem uredílu za akademijo obraznih umetelnosti na Dunaji.

Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo je najmilostneje blagovolilo po najvišji odloki od 15. avgusta 1872 sledečemu uredílu za akademijo obraznih umetelnosti na Dunaji najvišje odobrenje podeliti.

Stremayr s. r.

Ured ílo

za c. kr. akademijo obraznih umetelnosti na Dunaji.

§. 1.

C. kr. akademija obraznih umetelnosti na Dunaji je visoka učilnica ter ima vsled tega nalogo, akademično mladino do samostalne umeteljne delavnosti v velikih granah obrazne umetelnosti izobraževati in poleg tega učiti óne pomočne stroke in vednosti, katere utegnejo pospeševati ta namen.

§. 2.

Na tej visoki učilnici se torej učé:

- a) Za glavne predmete: stavbena umetelnost (zidavstvo), kiparstvo (podobarstvo), vrezovalstvo in svetinjarstvo, slikarija (malarstvo) in medorestvo;
- b) za pomočne stroke (z dejanjskimi vajami vred): anatomija, perspektiva in nauk o zlogu;
- c) za pomočne vednosti: občna zgodovina, s posebnim ozirom na zgodovino omike, starinarstvo, zgodovino umetelnosti, nauk o opravi, umeteljnostna mitologija, nauk o barvah in kemija barev i. t. d.

3.

Akademija ima za glavne stroke naštete v §. ^{ta} 2 pod a):

1. občno slikarsko in občno kiparsko učilnico in

2. več specialnih učilnic in sicer za: zgodovinsko slikarijo, višje kiparstvo, krajevno slikarijo (malanje krajev), medorestvo, vrezovalstvo in svetinjarstvo in stavbeno umetelnost.

Občna slikarska in kiparska učilnica in specialne učilnice uredijo se pozneje s posebnimi določili.

O pomočnih strokah in pomočnih vednostih, navedenih v §. ^{ta} 2 pod b) in c) bode se na akademiji v primernih dobah posebej predavalo ali učilo.

§. 4.

Naloga občni slikarski in kiparski učilnici je, da se daje akademičnemu odgojencu priložnost, dospeti do one stópinje umeteljniškega občnega kakor tehničnega izobraženja, katero ga izdatno pripravlja, da more samostalno delovati v kakem glavnem predelu obrazne umetelnosti.

Kdor hoče stopiti v občno slikarsko in kiparsko učilnico, obsegajočo po pravilu tri leta učnega časa, treba mu:

- a) Dokaza z dobrim uspehom zvršenih studij spodnje gimnazije, spodnje realke ali učilnice v eni vrsti s tema stoječe, ali znanja, ki je enako zahtevanemu na teh učilnicah;
- b) dokaza izobraženosti, ki p r e s e g a začetke (elemente) obrazne umetelnosti, s prilogo kakega dela v poskušnjo ter z opravo sprejemne preskušnje, iz česar se zadobode prepričanje, da kandidat nedvomno ima poklic do studije katerega v §. 2 naštetih glavnih strok obrazne umetelnosti.

Ako je kandidat dal te dokaze, sme svoj uk začasno začeti za pol leta. Končno sprejet je samo takrat, ako je v tem časi dal dokaze brezdvomne sposobnosti za studije umeteljniškega zvanja.

§. 5.

Specijalni učilnici naloga je izobraževati akademično mladino za samostalno umeteljniško delovanje v óni stroki umetelnosti, katera je posebni predmet strokovne učilnice.

O vstopu v specijalne učilnice zgodovinskega slikarstva, malanja krajev, medorestva, vrezovalstva in svetinjarstva, kakor tudi višjega kiparstva dogovorita se učitelj in učenec med sabo.

Vendar je k temu potreba ali dokaza z dobrim uspehom dokončanih studij na občni slikarski in kiparski učilnici, ali da kandidat predloži dokaze in opravi sprejemno preskušnjo o svojem umeteljniškem znanji in vedenji ter tako dá prepričanje, da je dosegel že smoter, ki ga imajo imenovane učilnice pred očmi. Uveti o sprejetji v učilnico stavbene umetelnosti so uravnani s posebnimi določili po najvišji odloki od 29. februarja 1868.

§. 6.

Katere pomočne stroke in pomočne vednosti naj poslušajo odgojenci občne slikarske in kiparske učilnice in specijalne učilnice, določujejo dotični učilniški redi.

§. 7.

Za predmete v §. 2 pod *a*) navedene so za trdno ustanovljeni redni profesorji.

Profesorji občne slikarske in kiparske učilnice odpró lahko z dovoljenjem ministerstva uka učencem, katere so izobrazili, kolikor prostor dopušča, tudi specijalne učilnice.

Za predavanja v §. 2 pod *b*) in *c*) navedena skrbelo se bode s tem, da se pozovejo docenti z nagrado, ali pa da se, ako treba, imenujejo preizredni profesorji.

§. 8.

V občni slikarski in kiparski učilnici, kakor tudi v učilnici staviteljske umetelnosti, utegne minister uka, ako je učilnica prepolna, ali če se drugače izkaže potreba, dovoliti, da se vzemó asistenti za vsak slučaj posebe.

§. 9.

K akademiji spadajo naslednji pomočni zavodi:

1. Knjižnica in združena z njo zbirka prostoročnih risanj in medorezov,
2. galarija slikov ali malarij,
3. muzeja odtiskov v mavci (gipsu) in
4. vlivarna v mavec.

Tem zavodom je naloga, pospeševati namene, ki jih ima akademija, in skrbeti je, da bodo umetelnikom in občinstvu kar najbolj koristni.

Vsak teh zavodov ima svoj poseben pravilnik.

§. 10.

Z akademijo so v zvezi samostalne akademijske delalnice (ateliers), katere so tudi lahko zunaj akademijskega poslopja.

Namen imajo tá, da dajó priložnost odličnim umetelnikom ali posebno nadarjenim že samostalno delajočim odgojencem specijalnih učilnic za slikarstvo in kiparstvo, večja dela zvrševati.

Kako naj se rabijo te akademijske delalnice, to kaže poseben pravilnik.

§. 11.

Akademija obraznih umetelnosti ima pravico za častne ude voliti take možé, katere namerja akademija sebi na čast v svojo zavezo vzeti. Volitev potrebuje cesarjevega potrjenja.

§. 12.

Na akademiji se delé v pospeševanje umeteljniškega izobraženja darila in stipendije, o katerih so merodajna posebna določila, ako niso že uravnane po ustanovnih pismih.

§. 13.

Akademija napravlja vsako leto učilniške razstave in poleg tega v primernih dobah večje razstave, katere naj dajó udom akademičnega učiteljstva in isto tako mladim umetelnikom delavajočim v delalnicah akademije in specijalnih učilnic, kakor tudi odličnim avstrijskim umetelnikom (katerega si bodi naroda) priliko, da svoje umotvore pokažejo svetu.

§. 14.

Akademija je pod ministerstvom uka.

Vodstvo akademije je izročeno profesorskemu zboru, kateremu je ravnatelj (rektor) na čelu.

§. 15.

Profesorski zbor akademije obseza redne profesorje glavnih strok in preizredne profesorje pomočnih strok. Séj njegovih vdeležujejo se o slučajih, ko se razpravlja o zadevah knjižnice, mavčne muzeje ali slikarske galerije, načelniki dotičnih zavodov, in kadar se govori o vprašanjih uka v pomočnih vednostih, njih profesorji ali docenti s svetovalnim glasom.

Učiteljstvo se zbira na ravnateljjev poziv najmanje enkrat na mesec.

§. 16.

V področje profesorskega zbora spadajo vse učne in disciplinarne stvari te akademije. Zlasti ima dolžnost, učilniške rede in zapis predavanj za vsako poluletje tako vredovati, da imajo učeči se na akademiji priliko, pomočne stroke in vednosti po primerni vrsti poslušati.

Ima tudi pravico, nasvete o postavljanji profesorjev in dopuščanji docentov polagati pred ministerstvo uka, in isto tako častne ude akademiji voliti.

O podelitvi akademičnih daril, popotnih in umeteljniških stipendij, bode, ako ustanovno pismo ne določuje drugače, profesorski zbor samostalno razsojal in ima samo dolžnost, poročati o tem ministerstvu uka.

Kar se tiče asistentov (§. 8), ima profesorski zbor pravico, razsojati o nasvetih dotičnega profesorja, kdo se izvoli, ter svoje doloke ali naredbe ministerstvu uka naznanjati.

Profesorski zbor ima dalje dolžnost nadzorovati akademijske zbirke, zavode, umeteljne in znanstvene pripomočke ter skrbeti, da se hranijo in množé.

§. 17.

Ravnatelja (rektorja) voli za dobo dveh let profesorski zbor izmej rednih profesorjev akademijnih. Zopet voliti istega ravnatelja takoj v prihodnji dobi nij dovoljeno. Volitev potrjuje ministerstvo.

Ravnatelj je prvi odgovoren za poslovanje profesorskega zbora ter ima dolžnost, nadzorovati izvrševanje veljajočih postav in ukazov, odkrivati njih nedostatke (pomanjkljivosti) ter naznanjevati jih profesorskemu zboru in ministerstvu. Ako meni, da za kak sklep profesorskega zbora ne more prevzeti odgovornosti, predlaga stvar ministerstvu uka v razsodbo.

Tekoče poslovne kose in vse take, pri katerih nij treba drugega nego uporabljati veljajoče propise, rešuje sam in poroča o tém profesorskemu zboru v prihodnji seji. Kjer je nevarnost v odlašnji, določuje sam, kar se mu zdí potrebno.

On je prvosednik profesorskemu zboru. Njegova je dolžnost, vse dele akademiji zvesto nadzorovati, tudi skrbno čuvati, da se vse kar najnatančneje vrši po pravilih. Njemu je vesoljno osebstvo akademijino podredno. On vabi na vse shode profesorskih zborov, podpisuje vse spise, ki se rešujejo pod njegovim vodstvom, isto tako zapisnike profesorskega zbora.

Ako ravnatelj zboli ali je sicer zadržan, posluje zanj namestni ravnatelj (prorektor) in ako je ta zadržan, najstareji profesor učiteljskega zbora.

§. 18.

Da bode sklep profesorskega zbora veljaven, treba, da je pričujočih polovica profesorjev, kateri so zborovi udje. Stvari, katere se tičejo kakega posebnega učnega predela, treba poprej dotičnemu profesorju naznaniti.

§. 19.

Zapisnike profesorskega zbora je predlagati ministerstvu uka.

§. 20.

Upravne posle akademije oskrbuje po posebnem pravilniku stalen tajnik, kateremu je na strani osoba zvedena v pisarniških in računskih stvaréh.

§. 21.

Knjižnico in z njo združeno zbirko medorezov in prostoročnih risarij vodi knjižničar, slikarsko galerijo akademični varuh (kustos). Službo knjižničarja in akademičnega váruha, isto tako tajnika ter kancelista in računarja podeljuje, zaslišavši ravnatelja, ministerstvo uka.

§. 22.

Da se bode vse redno vršilo v sejah profesorskega zbora, v to služi poslovni red, katerega naj sestavi profesorski zbor ter v potrjenje predloží ministerstvu uka.

136.

Razglas finančnega ministerstva od 4. septembra 1872,

s katerim se razlagajo in nekoliko izpreminjajo določbe razglasa finančnega ministerstva od 6. marca 1869, o menji novih obligacij enotnega državnega dolga, katere so kakor kavcije javnim namenom zavezane ali slovó na korporacije, cerkve, ustanove (zadušbine) i. t.

Odstavek 4 §.^{1a} 1 v razglasu finančnega ministerstva od 6. marca 1869 (Drž. zak. št. 29) razlaga in predrušačuje se tako, da nij treba poverjenega prevoda (giro) na obligacije zapisanih lastnikov: kadar gre za razvezo (devinkulacijo) javnim namenom (v kavcije) zvezanih obligacij, ter je kaveionant ob enem lastnik obligacije, katera se hoče razvezati, po nje zapisu in po stanu kreditne knjige, in se iz razvezne dovolbe pristojnega za to oblastva izrečno razume, da se je razveza na prošnjo samega kaveionanta dovolila, dalje, če se v šestih mesecih, od dne razveznega dovoljenja, zahteva zvršitev razveze; po tem tudi, kadar je v namenu prepisa obligacij slovócih na avtonomne politične korporacije (dežele, občine), na cerkve, ustanove i. t., odstop pristojnih zastopnikov avtonomne politične korporacije, cerkve, ustanove i. t. prav na njeni obligaciji zapisan ter je pečat pritisnen in se je zaradi prepisa obligacije tudi doneslo privoljenje tutelarnega oblastva, kolikor ga je potreba.

A tudi v teh slučajih naj se zahteva poverjeni prevod (giro), kadar kaveionant ali korporacija, cerkev, ustanova izrečno želi, da se razveza, oziroma prepis ne opravi drugače, nego na njegov (njen) poverjeni prevod. Pri takšnih prošnjah je ravnati prilikama po §. 4 razglasa finančnega ministerstva od 6. marca 1869.

Lasser s. r.